

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi G. L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2010 r.,

wydanego w sprawie z powództwa G. L.

przeciwko Miastu Ł. oraz Skarbowi Państwa - Dyrekcji Lasów Państwowych
w R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2011 r.,

zażalenia skarżącej - powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 grudnia 2010 r.,

- 1) oddała zażalenie;
- 2) odstępuje od obciążenia powóki kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Dyrekcji Lasów Państwowych w R. zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 3) przyznaje adwokatowi M. S. ze środków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych wraz z należnym podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną powódce w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 20 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powódki G. L. o wznowienie postępowania w sprawie przeciwko Miastu Ł. i Skarbowi Państwa – Dyrekcji Lasów Państwowych w R. o zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z 10 czerwca 2010 r., sygn. akt I ACa 324/10, przyjmując, że skarga nie została oparta na ustawowych przesłankach wznowienia (pkt 1) oraz przyznał pełnomocnikowi reprezentującemu powódkę z urzędu ze środków budżetowych wynagrodzenie według stawki taryfowej (pkt 2). W zażaleniu na postanowienie z 20 grudnia 2010 r. skarżąca zarzuciła, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. przez bezpodstawne pominięcie nowych okoliczności faktycznych, uzasadniających – w przekonaniu skarżącej – wznowienie postępowania, a powołanych przez nią w pismach z 10 czerwca i 16 czerwca 2010 r. Brak możliwości powołania tych okoliczności w toku postępowania miał być konsekwencją tego, że skarżąca została wyprowadzona siłą z sali sądowej. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie o wznowieniu postępowania w sprawie oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Pozwany Skarb Państwa – Dyrekcja Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w R. wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, bowiem Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że przesłanki wskazane przez skarżącą nie mogą stanowić podstawy wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. Skarżąca nie przedstawiła argumentów przemawiających za tym, że okoliczności, o których mowa w pismach złożonych przez nią już po zamknięciu rozprawy przez Sąd drugiej instancji, to jest 10 i 16 czerwca 2010 r. nie mogły zostać podniesione na wcześniejszym etapie postępowania, a to stanowi konieczny warunek wznowienia postępowania z uwagi na wykrycie nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17 czerwca 2010 r., III CZ 18/10, niepubl. oraz z 4 marca 2005 r., III CZP 134/04, niepubl.). W szczególności, w protokole

rozprawy apelacyjnej – będącym urzędowym zapisem jej przebiegu – brak jest wzmianki o wyprowadzeniu skarżącej z sali rozpraw. Protokół ten nie był uzupełniany ani prostowany. Niezależnie od powyższego wskazać trzeba, że skarżąca powinna powołać się na okoliczności, do których nawiązuje w obu pismach jeszcze w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji. W postępowaniu przed sądem drugiej instancji okoliczności te powinny być natomiast przytoczone przed zamknięciem rozprawy wraz z objaśnieniem, że skarżąca nie mogła powołać się na nie w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji (art. 381 k.p.c.). Pisma z 16 czerwca 2010 r. nie sposób jest uznać na zgłoszenie nowych wniosków dowodowych istotnych dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie, bowiem skarżąca w piśmie tym podała adresy i numery ksiąg wieczystych różnych nieruchomości oraz imiona i nazwiska osób, którym miały przysługiwać niegdyś prawa do tych nieruchomości, ale nie oznaczyła żadnych środków dowodowych, na podstawie których Sąd miałby zweryfikować fakty powoływane przez nią i nie oznaczyła żadnych tez dowodowych. Informacji przytoczonych przez powódkę w tym piśmie nie sposób zatem powiązać z przedmiotem postępowania w sprawie, a wątpliwości co do charakteru pisma oraz procesowego znaczenia zawartych w nim informacji nie zostały wyjaśnione w postępowaniu prowadzonym na podstawie skargi o wznowienie postępowania, w tym także po ustanowieniu dla powódki fachowego pełnomocnika.

W piśmie procesowym z 22 lipca 2010 r. skarżąca nie zgłosiła nowych wniosków dowodowych i nie powoływała się na inne niż poprzednio fakty, lecz jedynie ponowiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia wydanego orzeczenia i ustanowienie dla niej fachowego pełnomocnika, po przyznaniu jej zwolnienia od kosztów.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, odstępując na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. od obciążania skarżącej kosztami postępowania zażaleniowego z uwagi na jej trudną sytuację majątkową wykazaną w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym.

Powódka w postępowaniu zażaleniowym reprezentowana była przez fachowego pełnomocnika z urzędu, który wniósł o przyznanie mu za to wynagrodzenia w kwocie 3.600 zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług. Stosownie jednak do § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), zasadzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Pełnomocnik reprezentujący powódkę z urzędu w postępowaniu zażaleniowym nie powoływał się na okoliczności nowe w porównaniu z tymi, które rozważał już Sąd Apelacyjny, gdy oceniał dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania ani także nie wskazał na takie okoliczności, które by tłumaczyły charakter wniosków i argumentacji skarżącej. Sąd Najwyższy uznał, że charakter sprawy, w której doszło do złożenia wniosku o przyznanie pełnomocnikowi wynagrodzenia w związku z wniesionym zażaleniem, nakład pracy pełnomocnika konieczny dla sporządzania imieniem skarżącej środka zaskarżenia oraz jego wkład w wyjaśnienie sprawy uzasadnia przyznanie mu wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną skarżącej w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 120 zł wraz z należnym – zgodnie z § 2 ust. 3 powołanego wyżej rozporządzenia – podatkiem od towarów i usług.